

Åsil Bøthun arbeider med en sensitiv reformulering av hverdagsobjekter med en marginal status. Gjennom en mimetisk tilnærming som resulterer i et oppsiktsvekkende sansebedrag inntar objektene en stedfortredende funksjon. Forvekslingen med den konkrete virkeligheten gir betrakteren muligheter for filosofiske tanker rundt kunstverkets ontologi. Troen på at objektets tilsynekomst er identisk med seg selv avløses av et overraskende moment hvor mottageren avslører objektenes skinn av virkelighet, fragilitet og håndverksmessige oppbygging. Oppfatningen vendes derfor fra en Ready Made til en illusjonistisk reformulering av Ready Made. De desorienterte og isolerte objektene søker i noen tilfeller opphold i utstillingsrommets mest ubetydelige soner hvor de glir over og smelter sammen med sine omgivelser. Ved siden av at arbeidene aktualiserer en diskusjon rundt virkelighet og avbildning, gir den marginaliserte hverdagslige motivkretsen refleksjoner rundt tingenes verdihierarki som ikke er uten samfunnskritisk brodd. Bøthuns arbeider problematiserer forholdet mellom mimesis og virkelighet, kunstens ontologiske status og stedfortredende funksjon. Dette temaet ble påpekt og analysert av kunstneren Mike Kelly som i 1993 arrangerte utstillingen *The Uncanny* hvor han satte et søkelys på kroppskunstens eller det han definerte som mannequinkunstens tendenser til å innta en stedfortredende posisjon. Utstillingen inneholdt kunst, hverdagsobjekter og kulturhistoriske gjenstander som hadde et felles utgangspunkt i en fetisjistisk praksis. Magien i en fetisj kan forklares med bakgrunn i en innebygd tro på at gjenstanden oppfyller funksjonen som stedfortreder for virkeligheten. I persepsjonen oppheves det ontologiske skillet mellom

original og kopi, virkelighet og avbildning. Bøthuns verk viser til en lignende problematisering som gjør det nærliggende å trekke inn Hans George Gadamer's betraktninger i *Warheit und Methode* 1960 hvor han hevder at en avbildning står i en ontologisk kommunikasjon med det avbildede. Identifikasjonen mellom tegn og det avtegnete smelter sammen i persepsjonssakten, virkelighet og avbildning forveksles, en psykologisk reaksjonsform som spiller ut sin aktualitet i møte med Åsil Bøthuns arbeider.¹³

Tone Lyngstad Nyaas, *Visning*, Drammen Museum 2004.

